

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a posar en marxa una campanya institucional per a informar i sensibilitzar sobre el tema del Trastorn d'Espectre Autista (TEA).

Palau del Parlament, 15 de gener de 2016

Carlos Carrizosa Torres, portaveu; Sonia Sierra Infante, diputada, GP C's

---

3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de modificació de la Llei de l'Estat 52/2007, del 26 de desembre, per la qual es reconeixen i s'amplien drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra civil i la dictadura

270-00002/11

PRESENTACIÓ: GP SOC

Reg. 2666 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 19.01.2016 (tanmateix, la tramitació queda condicionada, amb caràcter suspensiu, al moment de creació de les comissions legislatives)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 173 del Reglament del Parlament, presenten la proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la proposició de llei següent:

Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei

Exposició de motius

El 18 de juliol de 1936 començà el cop d'Estat militar contra el govern legítim de la IIa República Espanyola, que derivà ràpidament en una guerra civil. Les conseqüències de l'esclat de la guerra civil espanyola de 1936-1939 van ser de tot ordre. Ben aviat, aquestes conseqüències es van estendre també al sistema monetari, atès que en data 12 de novembre de 1936 les autoritats franquistes van emetre un decret- llei que, de manera resumida, considerava no vàlids els bitllets de sèries i números posats en circulació pel Banc d'Espanya amb posterioritat a la data del 18 de juliol de 1936. A més, els bitllets anteriors a aquesta data només podien circular si s'havien estampillat per les autoritats franquistes de conformitat als requisits establerts per la disposició esmentada. Això va suposar, en la pràctica, l'establiment d'un sistema monetari al marge del de la República Espanyola.

Mitjançant una Ordre, en data 1 d'abril de 1938, les autoritats franquistes van dictar normes de caràcter general per al canvi del paper moneda posat en circulació pel Govern de la República amb caràcter anterior al 18 de juliol de 1936, per paper moneda de circulació vàlida a la zona dominada per l'exèrcit franquista, de conformitat al decret- llei de 12 de novembre de 1936, atorgant els corresponents terminis per a procedir a aquest canvi i adoptant les disposicions pertinents.

Posteriorment, en data 27 d'agost de 1938, les autoritats franquistes van emetre tres diferents decrets relatius als signes fiduciaris. En el primer d'aquests decrets, es regulava el canvi ordinari dels bitllets en les zones que anaven quedant sota control franquista. En el segon, s'hi regulava el canvi extraordinari dels bitllets.

En el primer d'aquests dos decrets, s'establia el procediment per al canvi del paper moneda posat en circulació amb caràcter anterior al 18 de juliol de 1936, i es preveia que es dipositessin en un compte especial del Banc d'Espanya, anomenat «Bitllets de

canvi desestimat», aquells corresponents a les peticions que els tribunals ordinaris de canvi haguessin decidit denegar definitivament.

En el segon d'aquests dos decrets s'establien procediments extraordinaris (arts. 3 i 5), per als diferents supòsits que s'hi contemplaven (arts. 2 i 4), i s'establí un tribunal extraordinari de canvi que havia de resoldre sobre les sol·licituds. Les que fossin denegades, tractant-se de bitllets posats en circulació abans del 18 de juliol de 1936, engruixirien el compte anomenat «Bitllets de canvi desestimat», mentre que si es tractava de bitllets posteriors a aquesta data i emesos per les autoritats republicanes, es dipositarien en un «Fons de paper moneda posat en circulació per l'enemic».

Mitjançant el tercer decret, es confiscaven, contra rebut, els signes fiduciaris republicans posteriors al 18 de juliol de 1936, inclòs el paper moneda, i es constituïa dins del Banc d'Espanya sota domini de les autoritats franquistes, amb aquests títols, l'esmentat «Fons de paper moneda posat en circulació per l'enemic», a més de considerar com a delicte de contraban la possessió d'aquests signes fiduciaris.

Cal assenyalar que en aquests rebuts, segons establia el mateix decret, s'hi havia de fer constar «l'Autoritat o Establiment receptor, el nom i domicili de l'interessat, quantitat nominal entregada, classe de paper moneda, data i signatura del receptor».

Atès que, per tal de procedir al canvi dels bitllets anteriors al 18 de juliol de 1936 molts ciutadans haurien requerit l'aval de persones de renom i afectes al nou règim dictatorial, segons les pròpies disposicions del segon dels decrets que s'esmenten *ut supra*, condició que, en les circumstàncies d'un país en plena guerra civil, o en la immediata postguerra, era d'impossible compliment per part de molts ciutadans, resulta clar que n'hi va haver molts que es van veure forçats a entregar els seus estalvis simplement a canvi d'un rebut, ja que no podien optar al canvi dels bitllets.

La confiscació d'aquests, i dels signes fiduciaris i bitllets republicans posteriors al 18 de juliol de 1936, tenia un doble objectiu: l'obtenció de recursos per part d'un règim en greu crisi per la pròpia guerra, i com una mesura més de repressió per al vençuts en la confrontació civil.

Així com, mitjançant la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del Patrimoni Sindical Acumulat, o mitjançant la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, les organitzacions sindicals i els partits afectats per la repressió franquista van veure's rescabats per les confiscacions efectuades pel règim, o així com s'han establert mecanismes de atorgar pensions, indemnitzacions, o compensacions de diferent tipus a diferents col·lectius afectats per les diverses formes de repressió del règim franquista, el cert és que la nostra democràcia no ha operat un rescabament equiparable respecte dels particulars afectats per la confiscació dels seus estalvis.

La Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la que es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures en favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra civil o la dictadura, no va incloure entre les seves disposicions les que podrien haver donat solució a aquesta situació.

Atès que l'article 61 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que correspon al Parlament de Catalunya elaborar proposicions de llei per a presentar-les a la Mesa del Congrés dels Diputats.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent:

Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés de Diputats la proposició de llei de modificació de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la que es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures en favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil o la dictadura

Article únic

S'addiciona un article 4.*bis* a la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la que es reconeixen i amplien drets i s'estableixen mesures en favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil o la Dictadura, que resta redactat de la següent manera:

«Article 4 *bis*. Paper moneda i altres signes fiduciaris confiscats pel règim franquista

»1. Es reconeix el dret a rescabament dels particulars afectats per la confiscació de paper moneda o altres signes fiduciaris dipositats per part de les autoritats franquistes al

compte “Bitllets de canvi desestimat” o al “Fons de paper moneda posat en circulació per l'enemic”, als quals van donar lloc els decrets de 27 d'agost de 1938, o als seus dret-havents, en els termes que reglamentàriament s'estableixi.»

Palau del Parlament, 14 de gener de 2016

Eva Granados Galiano, portaveu; Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt, GP SOC
